

vil være os behjælpelig med, at det i den Lov, som vi nu forhaabentlig efter Ordførernes almindelige Standpunkt hurtig kan blive enige om at skabe et Flertal for i dette Ting, og som Regeringen formodentlig da vil modtage, eftersom den selv har forelagt den, og dens eget Partis Ordfører har anbefalet den, bliver slaaet fast, at noget saadant ikke er tilladeligt.

Jeg vender mig nu til § 28, der, saa vidt jeg kan se, strider mod Banklovforslagets § 12, 7de Stykke, idet der i Lovforslaget her siges, at et Selskab slet ikke maa eje egne Aktier, hvorimod det i Banklovforslaget siges, at det maa have indtil 10 pCt. af Aktiekapitalen. Der bør vist her indsættes en lille Ændring.

Bestemmelserne i §§ 29ff og 33ff drejer sig om Bestyrelsens Stilling i Selskabet. Dette Afsnit synes jeg, Ministeren har været særlig uheldig med. Den højtærede Minister har her villet indføre noget nyt, men har i Virkeligheden, hvis det bliver ophøjet til Lov, skabt en Tilstand, som vil bringe almindelig Forvirring paa dette Omraade. I den gamle Lov hedder det, at Selskabet ledes af en Bestyrelse. Dette er ændret til: Ledelsen af Selskabets Anliggender udøves af Bestyrelsen. Men dette er ikke rigtigt: Ledelsen af Selskabets Anliggender udøves jo ikke af Bestyrelsen den Dag i Dag, den udøves af Direktionen, medens man nok kan sige, at Aktieselskabet ledes i Almindelighed af Bestyrelsen. Er det da Meningen her at gennemføre en Ændring, at give Bestyrelsen en helt anden Stilling i Ledelsen af Selskabet, end den hidtil har haft? Ifald det er Meningen, maa jeg give det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede), der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, Ret i, at dette ganske sikkert ikke vil lade sig gøre i Praksis i en Række Selskaber, fordi Bestyrelsen simpelt hen ikke kan; man kan ikke faa Folk til at gøre det, de faar ikke noget Vederlag derfor, og det vil kræve saa stor en Del af deres Tid og paalægge dem et saa stort Ansvar, at retskafne Mænd ikke vil have med det at gøre. Det er aldeles nødvendigt, at Lovforslaget bliver ændret paa dette Punkt. — Der staar i Begyndelsen af § 33, at Ledelsen af Selskabets Anliggender udøves af Bestyrelsen. Længere nede i samme Paragraf staar, at Bestyrelsens Medlemmer har

hver for sig Pligt til at paase, at Selskabets Virksomhed ledes paa lovlig Vis. De skal altsaa efter Lovforslagets Bestemmelser paase sig selv. Det maa vi ganske sikkert have lavet om. Det virkelige Forhold, som det nu eksisterer, og som det maa være, er, at Ledelsen af Selskabets Anliggender, af Forretningen udføres af Direktionen, og at Bestyrelsen har en Tilsynspligt, har Overledelsen af Selskabet, har Ansvaret for, hvem Direktionen er, og hvorledes den arbejder. Men man kan ikke sige, at Bestyrelsen skal være i Stand til i den Grad at følge Virksomhedens daglige Arbejde, at et egentlig personligt Ansvar kan paahvile den. Saaledes kan det nemlig ikke udføres. Derfor maa Bestyrelsens Stilling til Regnskabet ogsaa være væsensforskellig fra Direktionens. Det vil saaledes ikke være rigtigt, at Bestyrelsens Underskrift under Regnskabet sidestilles med Direktionens, thi det vil, da Bestyrelsen ikke kan kende Regnskabet, ikke kan staa inde for det i samme Grad som Direktionen, blot betyde en Svækkelse af Direktionens Underskrift. I overordentlig mange Selskabers Status indgaar et stort og ofte meget alsidigt sammensat Varelager som den væsentligste Post, som den, der er afgørende for, om Regnskabet er rigtigt eller ikke. En Bestyrelse kan ikke vide, om dette Varelager er optalt og vurderet rigtigt, kun Direktionen kan staa inde derfor. Derfor maa der skelnes mellem de to Faktorer i Selskabet paa en langt klarere og mere reel Maade, end Tilfældet er her.

Jeg kan ikke være enig med, jeg tror det var Ordføreren for Venstre, der særlig vendte sig mod Bestemmelsen i § 30 om, at Tantieme til Bestyrelsen skal udbetales af Overskuddet, efter at der er fradraget 6 pCt. Det ærede Medlem mente, at dette ikke var en rimelig Regel (Modsigelse af Birch.) Om Forladelse, jeg tror saa, det var den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, der vendte sig derimod. Men heller ikke kan jeg være enig med Venstres Ordfører i at kritisere Bestemmelsen om, at Direktørerne ikke skulde kunne faa Tantieme, inden de foreskrevne Afskrivninger og Henlæggelser har fundet Sted. Sagen er nemlig den, at det i Virkeligheden ikke er andet end en forskellig Definition af, hvad Overskud er, der her er Tale om. Det, der